

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3317/2022. (VI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011. (II. 25.) számú önkormányzati rendelete 8. § (3) bekezdése és 10. § (2) a) pontja, valamint a Kúria Köf.5.021/2021/5. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Egy gazdasági társaság jogi képviselője (Kozeschnik és Társa Ügyvédi Iroda, képviseli: dr. Kozeschnik Bálint ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Köf.5.021/2021/5. számú határozata, valamint a Budapest Főváros XXIII. kerület Soroksár Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 5/2011. (II. 25.) számú önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 8. § (3) bekezdése és 10. § (2) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenes, és ezért ezeket semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (1) bekezdésére és XXX. cikk (1) bekezdésére hivatkozott.
- [2] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] 1.1. Soroksár jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) az indítványozónál építmény- és telekadó kötelezettségre irányuló ellenőrzést rendelt el a 2013–2018. évekre vonatkozóan. A vizsgált időszakban az indítványozó tulajdonát képezték a Budapest XXIII. kerületben egy kivett legelő, egy kivett bányatelep és egy kivett kavicsbánya megjelölésű ingatlanok. Az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzés eredményeként IX-143-2/2019. számú határozatával módosított IX-8598-7/2018. számú határozatában megállapította, hogy az indítványozónak az ingatlanok tekintetében a vizsgált időszakban 150 137 545 forint összegű telekadó-fizetési kötelezettsége keletkezett. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) a 2019. április 18. napján kelt BP/1008/07646-2/2019. számú határozatával – kizárólag az elévülésre tekintettel – megváltoztatta az elsőfokú hatóság határozatát, és a telekadó-fizetési kötelezettséget 108 287 625 forintra mérsékelte.
- [4] 1.2. Az indítványozó keresettel élt a másodfokú adóhatóság határozata ellen, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a telekadó-fizetési kötelezettség törlését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a perbeli ingatlanokra telekadó nem vethető ki, azok adómentességet élveznek, mivel azokon érvényes engedély alapján rekultiváció folyik. Hivatkozott a Kúria Önkormányzati Tanácsának (a továbbiakban: Önkormányzati Tanács) a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 6. § c) pontja kapcsán kialakított gyakorlatára, amely szerint a rekultiváció miatt forgalmilag értéktelen és gazdasági szempontból forgalomképtelen telek vagyoni értékkel nem bír. Indítványozta az Ör. egyes rendelkezései más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárás kezdeményezését.
- [5] A Fővárosi Törvényszék a 39.K.701.869/2020/55. számú végzésében kezdeményezte az Önkormányzati Tanácsnál az Ör. 8. § (3) bekezdésének és 10. § (2) bekezdés a) pontjának a Htv. 2016. december 31-ig hatályban volt 6. § c) pontjába, valamint a 2017. január 1-jétől hatályos 7. § g) pontjába ütközésének vizsgálatát. Az indítványozó bíróság szerint az adómérték konfiskáló jellegű, a támadott mentességi szabály pedig nem veszi figyelembe a telkek sajátosságait és nem differenciál a vállalkozó adóalanyok között.
- [6] Az Önkormányzati Tanács az indítványt elutasította Köf.5.021/2021/5. számú határozatával. Eszerint az adó konfiskáló jellegét az egyesített szakértői vélemény alapján megállapított forgalmi értékkel (33–35. oldal) összevetve szükséges vizsgálni. Az Ör. alapján kivetett adó nem konfiskáló jellegű, ugyanis a különböző adóévekben

az érintett ingatlanok értékének legfeljebb 26%-át teszi ki. Továbbá az Ör. szabályozása figyelemmel van a helyi sajátosságokra, az adómentességhez kapcsolódó szabályozás és az adótárgy szerinti differenciálás rendszere megfelel az Htv. szabályainak.

- [7] 2. Az Önkormányzati Tanács döntését követően, a 39.K.701.869/2020. számú, Fővárosi Törvényszék előtt zajló adóper folyamatban léte alatt, az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Önkormányzati Tanács fenti határozatával és az Ör. két rendelkezésével szemben.
- [8] A határozat alaptörvény-ellenességével kapcsolatban az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésére, XXVIII. cikk (1) bekezdésére és XXX. cikk (1) bekezdésére hivatkozott. A tulajdonhoz való jog és a közteherviselési kötelezettség előadása szerint azért sérült, mert a Kúria „a szakvéleményt egyszerűen tévesen értelmezte, téves forgalmi értéket vizsgált és így nem állapította meg a konfiskáló jelleget”. A tisztességes bírósági eljárásból való jog az indítványozó érvelése szerint azért sérült, mert az Önkormányzati Tanács „saját joggyakorlatával szembemelve állapította meg, hogy a tárgyi telekadó nem konfiskáló jellegű”, továbbá az eltérést az Önkormányzati Tanács semmilyen módon nem indokolta.
- [9] Az Ör. rendelkezései alaptörvény-ellenességével kapcsolatban az indítvány indokolást nem tartalmaz. Csupán annyit ad elő, hogy azok sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését és XXX. cikk (1) bekezdését.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [11] A jelen ügyben mindenekelőtt azt a befogadási feltételt kellett vizsgálni, hogy a 39.K.701.869/2020. számú per befejezése előtt az indítványozó jogosult volt-e alkotmányjogi panasz benyújtására.
- [12] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. egyedül a bírónak teszi lehetővé, hogy ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmaznia, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, az Alkotmánybíróságnál kezdeményezze a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását [Abtv. 25. § (1) bekezdés]. Az Abtv. erre nem ad lehetőséget az alkotmányjogi panaszok előterjesztőinek [lásd: Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés]. Mivel az indítványozó adópere a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban volt, amikor az alkotmányjogi panaszt benyújtotta, az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a beadvány idő előttinek minősül, és ezért az érdemi vizsgálatnak nincs helye, függetlenül annak tartalmától.
- [13] Ezen felül az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Ör. rendelkezéseinek Alaptörvény-ellenességét az indítványozó egyáltalán nem indokolta. És mivel az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya [lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3392/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [18]], ezért ezen panaszem vizsgálatlanak egyébként sem lett volna helye.
- [14] Továbbá az indítványozó elmulasztotta megjelölni azokat az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket, amelyek megállapítják az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, amely hiányosság szintén akadályát képezi az érdemi vizsgálatnak [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont].
- [15] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 26. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. június 21.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/4562/2021.

